

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติ ของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of Learning Activities Based on the Kodály's Concept Integrated with Harrow's Psychomotor Domain to Enhance Melodion Playing Skills of Grade 6 Students

พิมลพรรณ ลือเฟื่อง¹, ชำนาญ ปานาวงษ์²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก, ประเทศไทย

Phimonphan Lue-fueang¹, Chamnan Panawong²

^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

✉: phimonphan34@gmail.com

(Corresponding Email)

Received: 05 May 2025; Revised: 24 May 2025; Accepted: 28 May 2025

© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (R&D) ที่มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดย 2.1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์กับเกณฑ์ร้อยละ 80 2.2) เปรียบเทียบทักษะการเป่าเมโลเดียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดปรือกระเทียม จำนวน 13 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ แบบวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล แบบวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ One sample Wilcoxon signed rank test ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.52/81.73 โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ มีทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากลหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะการเป่าเมโลเดียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ภาพรวมอยู่ในระดับ

มากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, และ S.D. = 0.13)

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้, แนวคิดโคดาลัยร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์, ทักษะการเป่าเมโลเดียน

Abstract

This research is a developmental research study (R&D) with three main objectives: (1) to design and examine the effectiveness of learning activities based on Kodály's concept integrated with Harrow's psychomotor domain, using the 80/80 efficiency criterion; (2) to investigate the effects of implementing these learning activities, specifically: 2.1) To compare students' Western music notation reading skills after participating in the activities with the 80% benchmark, and 2.2) To compare students' melodion playing skills after participating in the activities with the 80% benchmark; and (3) To assess the students' satisfaction with the learning activities. The sample consisted of 13 Grade 6 students from Wat Prue Krathiam School in the second semester of the 2024 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included: Learning activities based on Kodaly's concept integrated with Harrow's psychomotor domain, A music notation reading skills assessment, A melodion playing skills assessment, and A student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and the One-sample Wilcoxon signed-rank test. The findings revealed that the developed learning activities demonstrated an efficiency of 78.52/81.73. Students who participated in the activities showed significantly higher post-instruction scores in both Western music notation reading and melodion playing skills than the 80% criterion at the .05 level of significance. Moreover, student satisfaction with the learning activities was at the highest level ($\bar{x} = 4.68$, S.D. = 0.13).

Keyword: Learning Activities, The Kodaly Concept Integrated with Harrow's Psychomotor Domain, Melodion Playing Skills

1. บทนำ

ดนตรีเป็นสิ่งที่ธรรมชาติให้มาพร้อม ๆ กับชีวิตมนุษย์ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้มนุษย์มีความสุข สนุกสนานรื่นเริง ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งทางตรงและทางอ้อม นักปราชญ์ท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ดนตรีเป็นภาษาสากลของมนุษยชาติ เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมนุษย์ได้นำมาดัดแปลงแก้ไขให้ประณีตงดงามไพเราะ เมื่อฟังดนตรีแล้วทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ” นั่นก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราได้ทราบว่ามนุษย์ไม่ว่าจะเป็นชนชาติใดภาษาใดก็สามารถรับรู้รสชาติของดนตรีได้โดยใช้เสียงเป็นสื่อได้เหมือนกัน (คมสันต์ วงศ์วรรณ, 2551, น. 1)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุการเรียนการสอนดนตรีไว้ในชื่อสาระดนตรี ซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้ระบุว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่พัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 185-186) การเรียนดนตรีด้วยการแสดงดนตรีเป็นกระบวนการศึกษา เป็นเรื่องสำคัญและเป็นประตูที่สร้างความสำเร็จในการศึกษาดนตรีของเด็กไทย ทุกครั้งที่

เด็กได้แสดงก็เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของการแสดงดนตรีของเด็กครั้งที่แล้วไปในตัว ส่งผลให้เกิดการพัฒนาสมอง ร่างกาย จิตใจ และพัฒนาทักษะของเด็กในการเล่นดนตรี (สุกรี เจริญสุข, 2548, น. 196-197) ซึ่งทักษะทางด้านดนตรีประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน อันได้แก่ ทักษะทางด้านท่วงท่า ทักษะด้านการร้องเพลง ทักษะด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และทักษะด้านการอ่าน (จเร สำอางค์, 2550, น. 20-21) หากพูดถึงเครื่องดนตรีที่มีความเหมาะสมกับการนำมาฝึกปฏิบัติทักษะทางดนตรีเบื้องต้น ได้แก่ เมโลเดียน ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่หลาย ๆ โรงเรียนนิยม ต่อยอดมาจากทักษะด้านการร้องเพลง ในชั้นประถมศึกษา มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การกดลิ้มนิ้วของเมโลเดียนช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของกล้ามเนื้อเล็กอย่างมือให้เคลื่อนไหวได้ดี และขณะเป่าได้ฝึกการหายใจเป็นการออกกำลังกายอีกด้วย อีกทั้งผู้สอนเน้นสอนการอ่านโน้ตในระบบโน้ตสากลไปพร้อม ๆ กับการเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรี (ธนาวุฒิ ขุมทอง, 2560 น. 3-4)

การเรียนในรายวิชาดนตรีจำเป็นต้องเรียนด้านทฤษฎี และการปฏิบัติทักษะควบคู่กันไป สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีจึงระบุได้ 2 ประเด็นหลัก ๆ คือ แนวคิดหรือทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนดนตรี และการฝึกปฏิบัติทักษะดนตรี โดยธรรณณ์ ชันทยะศ (2561, น. 3) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนการสอนดนตรี (เมโลเดียน) รายวิชาชุมนุม พบว่า นักเรียนยังมีพื้นฐาน และเรียนรู้ในเรื่องวิชาดนตรีไม่มากพอ การเรียนการสอนเป็นไปอย่างรวดเร็ว คือ ให้ครูผู้สอนร้องให้ฟังแล้วนักเรียนร้องตาม จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านโน้ตหรือเข้าใจพื้นฐานของดนตรี ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ผู้วิจัยจึงหาวิธีการหรือทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาชุดการสอนให้ดียิ่งขึ้น จึงเลือกใช้แนวคิดของโคดาเลย์ ซึ่งการสอนดนตรีของโคดาเลย์ (Kodaly Approach) โซลตัน โคดาเลย์ (Zoltan Kodaly, 1882-1976) มีหลักการสอนดนตรีโดยการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เริ่มจากการฟังดนตรีแล้วแสดงออกทางการร้องหรือการเล่น และเมื่อมีประสบการณ์เพียงพอก็สามารถฝึกการอ่านและเขียนภาษาดนตรีได้ ใช้สัญลักษณ์มือ และใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบซอล-ฟา ฝึกสอดประสานทางดนตรีของผู้เรียนได้ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ทำนองและการประสานเสียง (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2555) และเชื่อมโยงจากทฤษฎีไปสู่ทักษะการปฏิบัติ และการฝึกซ้อมของผู้เรียน ด้วยการเรียนและการฝึกซ้อมแบบเดิมจากการท่องตาม เป็นวิธีที่รวดเร็วแต่มิน่าสนใจ อีกทั้งผู้เรียนไม่สามารถฝึกซ้อมคนเดียวได้ ต้องมีผู้ควบคุมการฝึกซ้อมให้ตลอดเวลา จึงต้องหาวิธีหรือรูปแบบในการฝึกปฏิบัติทักษะให้ชัดเจนและเหมาะสม นฤตล จันทรเพ็ชร (2565) กล่าวว่า นักเรียนวงโยธวาทิตขาดการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติที่ถูกต้อง เช่น การอ่านโน้ต การฟัง การรวมวง การซ้อมส่วนตัว ทำให้ผลงานออกมาไม่ค่อยดี ครูผู้สอนจะต้องมีการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนซ้ำบ่อย ๆ ให้เกิดความชำนาญ ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นสากลและได้รับการพิสูจน์ทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว ซึ่งมีผู้นิยมนำไปใช้ในการเรียนการสอนโดยทั่วไป ได้จัดหมวดหมู่ตามลักษณะของวัตถุประสงค์เฉพาะ สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 5 หมวด คือ 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) 2) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective domain) 3) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psycho-motor domain) 4) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process skills) 5) รูปแบบการเรียนการสอนที่

เน้นการบูรณาการ (Integration) (ทศนา แคมมณี, 2561, น. 224) จึงยึดวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียนเป็นหลัก คือ ด้านทักษะพิสัย ดังนั้น การสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์จึงมีความน่าสนใจ สอดคล้องต่อธรรมชาติวิชาที่เน้นการฝึกทักษะปฏิบัติ และมีการจัดลำดับขั้นตอนไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่ซับซ้อนมาก ได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของแฮร์โรว์ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมีระบบ มุ่งให้ผู้เรียนกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์และชำนาญ พัฒนาเสริมสร้างความมั่นใจ ให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก และสามารถปฏิบัติออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยจึงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะการอ่านโน้ตและทักษะการเป่าเมโลเดียนที่ดียิ่งขึ้น โดยฝึกซ้อมดนตรีอย่างมีระเบียบวินัยด้วยขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากง่ายไปสู่ยากอย่างเป็นระบบ อีกทั้งมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย

2.1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

2.2 เปรียบเทียบทักษะการเป่าเมโลเดียน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาयर่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง และจำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ คือ นำกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือ การดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกุลา จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และเวลา

2.2 การประเมินแบบกลุ่มเล็ก คือ การดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกุลา จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ คำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผลการวิเคราะห์ที่ยอมรับได้ คือ ความเหมาะสมระดับมากขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00

2. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ คือ วิเคราะห์ข้อมูลตามสูตร E_1/E_2 พิจารณาจากเกณฑ์ E_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ด้วยการอ่านโน้ตดนตรีสากลและการเป่าเมโลเดียน ร้อยละ 80 และเกณฑ์ E_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนจากการปฏิบัติด้วยแบบวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และแบบวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน ร้อยละ 80

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลหลังทดลอง One – Shot Case Design (สมชาย วร กิจเกษมกุล, 2554, น. 142)

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อประเมินคุณภาพแบบวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และแบบวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดปรีอกระเทียม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และแบบวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 แผน ดังนี้

- 1.1 โน้ตและสัญญาณมือ
- 1.2 สัญลักษณ์ของจังหวะ
- 1.3 เครื่องหมายและสัญลักษณ์ดนตรี
- 1.4 การอ่านร้องโน้ตเพลงในบันไดเสียง C Major
- 1.5 การสร้างสรรค์ผลงานดนตรี (เป่าเมโลเดียน)

ใช้เวลาทดลองจำนวน 12 ชั่วโมง และบันทึกคะแนนระหว่างดำเนินกิจกรรมจนครบ

2. ดำเนินการประเมินหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และแบบวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และแบบวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และทักษะการเป่าเมโลเดียน หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานด้วย One sample Wilcoxon signed rank test

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดปรีกระเทียม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย และพอใจน้อยที่สุด ประกอบด้วยคำถาม 5 ด้าน จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังเสร็จสิ้นการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตaylorร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตaylorร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขึ้นร้องด้วยโทนิก ซอล-ฟา และทำสัญญาณมือ ด้วยการเลียนแบบ

ขั้นที่ 2 ขึ้นเรียนรู้และลงมือทำตามคำสั่ง

ขั้นที่ 3 ขึ้นร้องและกระทำด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 ขึ้นแสดงออก

ขั้นที่ 5 ขึ้นกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตาย ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1 ขั้นร้องด้วยโทนิก ซอล-ฟา และทำสัญญาณมือด้วยการเลียนแบบ

ผู้เรียนได้สังเกตการกระทำผู้สอนจากการอ่านร้องโน้ต และใช้สัญญาณมือแทนระดับเสียงประกอบ โดยผู้เรียนอาจจะไม่เห็นรายละเอียดอย่างครบถ้วน แต่สามารถบอกได้ว่าขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

2 ขั้นเรียนรู้และลงมือทำตามคำสั่ง

เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ทฤษฎีของการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยสัญลักษณ์จังหวะ เรียนรู้การเป่าเมโลเดียน ผ่านการทำใบงานและปฏิบัติกิจกรรมตามกำหนด ได้ค้นพบปัญหาและปรับการกระทำให้ถูกต้อง

3 ขั้นร้องและกระทำด้วยตนเอง

เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านร้องโน้ต และการเป่าเมโลเดียนเป็นบทเพลงด้วยจังหวะที่สม่ำเสมอ ผ่านใบงานและแบบฝึกฝนทักษะ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ แม่น ตรง พอดี โดยครูคอยให้คำชี้แนะ

4 ขั้นแสดงออก

เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะมากขึ้นจนกระทั่งสามารถแสดงการอ่านโน้ต และเป่าเมโลเดียนเป็นบทเพลงได้ถูกต้อง สมบูรณ์ เกิดความคล่องแคล่วรวดเร็ว ราบรื่น และมีความมั่นใจ อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนการประเมินทักษะกับเพื่อน

5 ขั้นกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถแสดงการอ่านโน้ต และเป่าเมโลเดียนเป็นบทเพลงได้อย่างสบาย ๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ได้ฝึกปฏิบัติบ่อยครั้งในสถานการณ์ต่างๆ และได้รับการประเมินจากครูผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุงทักษะดนตรีของตนเองต่อไป

ภาพ 1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) = 3.79, S.D. = 0.37 และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) = 4.45, S.D. = 0.42 และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกุลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน พบว่า ด้านเนื้อหา ต้องปรับลดรายละเอียดเรื่องเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี เน้นที่จำเป็นต่อการอ่านโน้ตพื้นฐาน ด้านภาษา ไม่พบปัญหา และด้านเวลา ปรับเวลาการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนให้กระชับ ให้คำแนะนำและกระตุ้นนักเรียนเพื่อทำงานที่มอบหมายเสร็จทันเวลา จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการประเมินแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน พบว่า มีประสิทธิภาพ 78.52/81.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตaylorร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตaylorร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	w	p
หลังเรียน	20	16	17.69	1.032	88.45	66.0	.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า การวัดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หลังเรียนเท่ากับ 17.69 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.45 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียนเท่ากับ 1.032 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนที่ประเมินหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากลหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเป่าเมโลเดียน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตaylorร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	w	p
หลังเรียน	25	20	21.62	1.261	86.48	75.0	.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า การวัดทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หลังเรียนเท่ากับ 21.62 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 86.48 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียนเท่ากับ

1.261 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนที่ประเมินหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการเป่าเมโลเดียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาแยร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาแยร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, และ S.D. = 0.13) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านมีนักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีนักเรียนพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.79$, และ S.D. = 0.17) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.79$, และ S.D. = 0.17) ด้านที่มีนักเรียนพึงพอใจรองลงมา คือ ด้านเนื้อหาสาระ ($\bar{X} = 4.62$, และ S.D. = 0.27) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.62$, และ S.D. = 0.27) และด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$, และ S.D. = 0.40)

5. อภิปรายผล

จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาแยร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

1. จากผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคดาแยร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาความสามารถการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.52/81.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นไปตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนดนตรี พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านโน้ตดนตรีสากลและทำการฝึกซ้อมทักษะการเป่าเมโลเดียนด้วยตนเองได้ เนื่องจากครูเคยเป็นผู้ชี้แนะ การท่องจำแล้วลืม เมื่อกลับมาอ่านโน้ตเพื่อทบทวนจึงทำให้เกิดความลำบาก เปื่อหน่ายไม่ยอมฝึกซ้อม ทักษะแยลง และเกิดความรู้สึกล้มต้อวิชาดนตรี จึงได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวคิดสำหรับการจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และทักษะการเป่าเมโลเดียน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า แนวคิดที่จะช่วยพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้ คือ แนวคิดโคดาแยร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เนื่องจากแนวคิดของโคดาแย (Kodaly, 1974 อ้างถึงใน ญรุทธ์ สุทธจิตต์, 2543, น.113-114) เป็นการสอนดนตรีที่เน้นการร้องเป็นหลักรวมถึงการอ่านโน้ต มีระดับความยากง่ายที่ปรับให้เหมาะสมกับวัย ด้วยการใช้โทนิก ซอล-ฟา ในการอ่านร้องโน้ต ใช้สัญญาณมือ เพื่อให้เข้าใจระดับการร้องเสียงโน้ต สัญลักษณ์ของจังหวะ ที่ช่วยเตรียมความพร้อมก่อนใช้สัญลักษณ์โน้ตจริง การร้องที่ส่งเสริมเรื่องทำนองเพลง ซึ่งสอดคล้องกับ

ธันณณ์ ชั้นทะยศ (2561) กล่าวว่า ชุดการสอนเมโลเดียน ตามแนวคิดของโคตาย สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียนของนักเรียนได้จริง เพราะสามารถทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานไปกับสัญลักษณ์มือ เมื่อครูแสดงสัญลักษณ์มือนักเรียนสามารถบอกได้ว่าคือโน้ตตัวอะไร และการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์นั้น Harrow (1972, pp. 96-99, อ้างถึงใน ทิศนา ขมณี, 2545, น. 243-244) มุ่งช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนด้านทักษะปฏิบัติ สอดคล้องกับ นฤตล จันทรเพ็ชร์ (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ดนตรีเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิตตามแนวคิดของแฮร์โรว์ มีขั้นตอนที่กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน ได้พัฒนาพื้นฐานทักษะปฏิบัติดนตรีเบื้องต้น ที่จำเป็นต่อการพัฒนาและต่อยอดได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยสังเคราะห์แนวคิดโคตายกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกัน ได้ 5 ขั้นตอน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนตามการเรียนรู้ การฝึกอ่านโน้ต และการฝึกเป่าเมโลเดียน จึงทำให้ผลการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก จากนั้นตรวจสอบและปรับปรุงข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้และนำไปหาประสิทธิภาพ โดยใช้ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพของรัตน์ะ บัวสนธ์ (2552) และใช้แนวคิดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และทักษะการเป่าเมโลเดียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อันเป็นผลมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคตายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้ดนตรีทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติผ่านขั้นตอนการจัดกิจกรรมจากง่ายไปสู่ยาก โดยนักเรียนร้องท่อน ซอล-ฟา และทำสัญลักษณ์มือด้วยการเลียนแบบจากครูผู้สอน เป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เกิดทักษะการสังเกตแล้วเลียนแบบ จากนั้นจึงเริ่มเรียนรู้และปฏิบัติสัญลักษณ์ของจ้าวหะผ่านการปรบมือ และต่อยอดไปสู่การร้องโน้ต เป่าเมโลเดียน จนสามารถแสดงการอ่านโน้ต และเป่าเมโลเดียนเป็นบทเพลงได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ การเรียนที่เป็นระบบนี้จึงทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และทักษะการเป่าเมโลเดียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 สอดคล้องกับ ธันณณ์ ชั้นทะยศ (2561) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคตาย พบว่า นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติเมโลเดียนดีขึ้น หลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ กานต์นนท์ จุลกาญจน์นนท์ (2565) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ตามแนวทางการสอนของโคตาย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับผู้วิจัยชาวต่างชาติ คือ Lynette (1999) ได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้หลักการสอนดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟและโคตาย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอน กล่าวว่า วิธีการสอนดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟ และวิธีการสอนดนตรีของโคตาย เป็นวิธีที่เกิดการเรียนรู้จริงและสามารถเห็นได้เป็นรูปธรรม จึงทำให้เกิดผลอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามทั้งสองวิธีมุ่งเน้นในการฝึกพื้นฐานทางด้านดนตรีเช่นกัน และเหมาะสมนำมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีเป็นอย่างมาก และนฤตล จันทรเพ็ชร์ (2565) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ดนตรีเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิตตามแนวคิดแฮร์โรว์ พบว่า ทักษะการปฏิบัติดนตรีเบื้องต้นหลังเรียนสูง

กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตลอดจนสอดคล้องกับ จิราพร สุขแสง (2567) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ พบว่า ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคคายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียน มีความพึงพอใจในต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุก น่าสนใจ นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ระยะเวลาของกิจกรรมที่ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ด้วยการประเมินตนเอง เพื่อน และครูผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุงความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น บรรยากาศที่ไม่เครียด จนเกินไป ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และครูผู้สอนที่ดูแลอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระพงษ์ ปะกาโส (2562) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามทฤษฎีของโซลตัน โคคาย เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโคคาย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคคายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนควรเลือกเพลงไทยพื้นบ้านหรือเพลงพระราชนิพนธ์ เพื่อเชื่อมกับบริบทความเป็นไทย ปรับลดความยากง่าย ความยาวของโน้ตเพลงให้มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความสามารถของนักเรียน เช่น อัตราร้อยละ 2/4, 3/4 และ 4/4, การใช้โน้ตในคีย์ง่าย ไม่มีเครื่องหมายชาร์ปหรือแฟลต และจำนวนห้องโน้ตของเพลง 5-7 ห้องโน้ตในระดับเริ่มต้น 8-16 ห้องโน้ตในระดับกลาง เป็นต้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรบริหารจัดการเรื่องเวลาให้มีความยืดหยุ่น ในการทำใบงานกิจกรรม การฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละขั้นตอนของการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า การวิจัยครั้งนี้ศึกษานักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเขตนอกเมืองเท่านั้น เห็นควรให้มีการศึกษานักเรียนเขตนอกเมืองเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านดนตรีที่แตกต่างกัน

2. จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโคคายร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าเมโลเดียน สามารถนำไปปรับประยุกต์การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กับเครื่องดนตรีสากลชนิดอื่น ๆ และนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ได้ โดยเลือกเครื่องดนตรีที่มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน ซึ่งอาจทำให้ได้ผลการวิจัยที่แตกต่างจากงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2008). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กานต์นนท์ จุลกาญจน์นนท์. (2022). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากลตามแนวคิดการสอนของโคตาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน. *วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(3), 477–487. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pacific/article/view/260630/178029>
- คมสันต์ วงศ์วรรณ. (2008). *ดนตรีตะวันตก*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จเร สำอางค์. (2007). *สมองดี ดนตรีทำได้*. สำนักพิมพ์ The Magic Brain.
- จิระพงษ์ ปะกาโส. (2019). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามทฤษฎีของโซลิตาน โคตาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิราพร สุขแสง. (2024). การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์*, 9(2), 1005–1014. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/274176/185152>
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2013). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 1–20.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2000). *สาระดนตรี: แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2002). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2018). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 22). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันณณ์ ชันทะยศ. (2018). *การพัฒนาชุดการสอนเมโลเดียน ตามแนวคิดของโคตาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนาวุฒิ ขุมทอง. (2017). *การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ในรายวิชาเมโลเดียนเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนลุมพินี กรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- นฤดล จันทรเพ็ชร. (2022). ผลการจัดการเรียนรู้ดนตรีเบื้องต้นของนักเรียนวงโยชวาทิตตามแนวคิดแฮร์โรว์. *วารสารการวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา*, 40(108), 189–201. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JEMEPTB/article/view/270016/181016>
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2012). *รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอนคีย์บอร์ดเบื้องต้นโดยวิธีการของโคตาย*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2009). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. คำสมัย.

สมชาย วรกีจเกษมสกุล. (2011). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤกษศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
อักษรศิลป์การพิมพ์.

สุกรี เจริญสุข. (2005). *พรสวรรค์สร้างได้*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

Kodály, Z. (n.d.). *The selected writings of Zoltán Kodály*. Corvine. (Original work published
1882–1967)

Lyneette, S. (1999). Comparison of achievement test scores of piano students who
participate in music theory learning activities based on the theory of multiple
intelligences and students who participate in traditional piano studio theory activities.
Dissertation Abstracts International.